

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гіглави Ірини Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про судовий збір“, пунктів 1, 2, 3 частини четвертої, абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328, абзаців другого, третього пункту 4 частини другої статті 330, пункту 6 частини першої, частини третьої статті 333, пунктів 4, 5 частини першої статті 339 Кодексу адміністративного судочинства України, пунктів 1, 2, 3 частини другої, абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 287, абзаців другого, третього пункту 5 частини другої статті 290, пункту 5 частини першої статті 293, пунктів 4, 5 частини першої статті 296 Господарського процесуального кодексу України, пунктів 1, 2, 3 частини другої, абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 389, абзаців другого, третього пункту 5 частини другої статті 392, пункту 5 частини другої статті 394, пунктів 4, 5 частини першої статті 396 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
9 червня 2022 року
№ 69-2(I)/2022

Справа № 3-229/2021(474/21)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Гришук Оксани Вікторівни,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гіглави Ірини Володимирівни

щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) зі змінами, пунктів 1, 2, 3 частини четвертої, абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328, абзаців другого, третього пункту 4 частини другої статті 330, пункту 6 частини першої, частини третьої статті 333, пунктів 4, 5 частини першої статті 339 Кодексу адміністративного судочинства України, пунктів 1, 2, 3 частини другої, абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 287, абзаців другого, третього пункту 5 частини другої статті 290, пункту 5 частини першої статті 293, пунктів 4, 5 частини першої статті 296 Господарського процесуального кодексу України, пунктів 1, 2, 3 частини другої, абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 389, абзаців другого, третього пункту 5 частини другої статті 392, пункту 5 частини другої статті 394, пунктів 4, 5 частини першої статті 396 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гіглава І.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 1, частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частині третій статті 124 Конституції України (конституційність):

– Закон України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами (далі – Закон);

– пункти 1, 2, 3 частини четвертої, абзац перший, підпункти „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328, абзаци другий, третій пункту 4 частини другої

статті 330, пункт 6 частини першої, частину третю статті 333, пункти 4, 5 частини першої статті 339 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України);

– пункти 1, 2, 3 частини другої, абзац перший, підпункти „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 287, абзаци другий, третій пункту 5 частини другої статті 290, пункт 5 частини першої статті 293, пункти 4, 5 частини першої статті 296 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України);

– пункти 1, 2, 3 частини другої, абзац перший, підпункти „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 389, абзаци другий, третій пункту 5 частини другої статті 392, пункт 5 частини другої статті 394, пункти 4, 5 частини першої статті 396 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України).

Гіглава І.В. звернулася до суду з позовом до Пенсійного фонду України (далі – Фонд) із проханням визнати протиправним та скасувати рішення Фонду про відмову у призначенні їй пенсії за віком, зобов'язати Фонд призначити їй таку пенсію.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 3 червня 2021 року, яке Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 13 вересня 2021 року залишив без змін, відмовив у задоволенні позовних вимог Гіглави І.В. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 27 жовтня 2021 року відмовив Гіглаві І.В. у відкритті касаційного провадження, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що Закон не відповідає Конституції України, тому що встановлює фінансові обмеження при зверненні до судів усіх інстанцій, а оспорювані положення КАС України, ГПК України, ЦПК України є неконституційними, оскільки визначають певні обмеження щодо касаційного оскарження судових рішень.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду в ухвалі від 27 жовтня 2021 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання, не застосовував положень Закону, оспорюваних положень ГПК України, ЦПК України. Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зі змісту конституційної скарги також убачається, що Гіглава І.В. не обґрунтувала тверджень щодо невідповідності оспорюваних положень КАС України Конституції України, а лише висловила незгоду із законодавчим регулюванням порядку касаційного оскарження судових рішень.

Конституція України не містить положень щодо обов'язкового касаційного перегляду всіх без винятку судових рішень. Згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Основного Закону України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

Конституційний Суд України у Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини).

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гіглави Ірини Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами, пунктів 1, 2, 3 частини четвертої,

абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328, абзаців другого, третього пункту 4 частини другої статті 330, пункту 6 частини першої, частини третьої статті 333, пунктів 4, 5 частини першої статті 339 Кодексу адміністративного судочинства України, пунктів 1, 2, 3 частини другої, абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 287, абзаців другого, третього пункту 5 частини другої статті 290, пункту 5 частини першої статті 293, пунктів 4, 5 частини першої статті 296 Господарського процесуального кодексу України, пунктів 1, 2, 3 частини другої, абзацу першого, підпунктів „а“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 389, абзаців другого, третього пункту 5 частини другої статті 392, пункту 5 частини другої статті 394, пунктів 4, 5 частини першої статті 396 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**